

**MAGYAR KÉPZŐMŰVÉSZETI EGYETEM
DOKTORI ISKOLA**

TÉZISEK

Szerző: Kónya Béla Tamás

Témavezető: Dr. habil. CSc. Peternák Miklós

MÉDIAMŰVÉSZET MEGŐRZÉSE

Beállítások > Mentés másként

Változó múzeumi stratégiák a 21. században

1, Tapasztalati restaurálás

A médiaművészeti alkotások kizárólag a megjelenítés pillanatában léteznek. Az eszközök cseréje, az emuláció vagy az újrategyítés egy másik operációs rendszerre a mű jelentését is módosíthatja. A megőrzés célja nem az eredeti technikai állapot megőrzése, hanem a mű jelentésének fenntartása, így a megőrzése tapasztalati alapú restaurálást feltételez.

2, Digitális nyilvántartás mint infrastruktúra

A digitális gyűjteményi nyilvántartó rendszerek nem pusztán az adminisztrációt segítő eszközök, hanem a múzeumi kutatás alpinfrastruktúrái. Az adatbázisok valós idejű hozzáférést és intézményközi együttműködést tesznek lehetővé, miközben az online elérhető weboldalakon és közösségimédia-felületeken újradefiniálják a gyűjtemény nyilvánosságának és értelmezhetőségének kereteit.

3, Digitális kurátori szemlélet

A digitális térben megjelenő múzeumi gyűjtemények új kurátori gyakorlatokat igényelnek, amelyekben az adat, a kapcsolódó kontextus és maga az interaktivitás is a műtárggyal egyenrangú elem. A digitális kurátor szerepe a narratívák strukturálásában, a hozzáférés szabályozásában és megvalósításában, valamint az értelmezési formák kialakításában meghatározó.

4, Technológiai elavulás mint vélt és valós kockázat

Az elavulás nemcsak technikai, hanem stratégiai probléma is. A médiaművészeti gyűjtemények fenntartása az állományvédelmi terv, a költségvetési prioritás és a humán erőforrás optimalizálásának a függvénye. A médiaművészet megőrzésének sikere azon múlik,

hogyan a múzeum és a közgyűjtemény képes-e hosszú távon kezelni a folyamatos technológiai változással járó, állandó felülvizsgálatot.

5, Részvételen alapuló megőrzés

A részvételi alapú műtárgymegőrzés a látogatók és a kutatók bevonásával valósítja meg a dokumentálást és a műtárgyak értelmezését, közösségi felületek alkalmazásával. A nemzetközi tapasztalatok azt mutatják, hogy ez a megközelítés erősíti az intézmény társadalmi beágyazottságát.